

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 70/04-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. marca 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Š. V., bytom K., ktorou namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 12, čl. 13 ods. 3 a 4, čl. 46 ods. 1 a 4, čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 51 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č. k. 3 S 201/02-15 z 26. júna 2003 a rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 So 177/03 z 25. novembra 2003, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Š. V. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. januára 2004 doručená sťažnosť Š. V., bytom K. (ďalej len „sťažovateľ“), z toho istého dňa, ktorou namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 12, čl. 13 ods. 3 a 4, čl. 46 ods. 1 a 4, čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s čl. 51 ústavy rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č. k. 3 S 201/02-15 z 26. júna 2003 a rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 So 177/03 z 25. novembra 2003 vo veci

jeho invalidného dôchodku, poukazujúc na podľa neho diskriminačné ustanovenia zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (platnom a účinnom do 1. januára 2004) a príslušnej vykonávacej vyhlášky.

Sťažnosť sťažovateľa nespĺňala náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

K sťažnosti predovšetkým nebolo pripojené splnomocnenie pre advokáta na zastupovanie sťažovateľa v konaní pred ústavným súdom, tak ako to ustanovuje § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažnosť neobsahovala ani návrh rozhodnutia (petit), vymedzený presne, určito a zrozumiteľne (v súlade s čl. 127 ústavy a § 56 zákona o ústavnom súde), teda takým spôsobom, aby mohol byť východiskom pre rozhodnutie ústavného súdu v uvedenej veci (II. ÚS 37/02, III. ÚS 78/02, III. ÚS 17/03).

Ústavný súd listom z 2. februára 2004 (doručeným podľa doručenky 3. februára 2004) upozornil sťažovateľa na náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, ako aj na skutočnosť, že jeho sťažnosť tieto zákonom predpísané náležitosti nespĺňa. Vyzval ho, aby v lehote do 14 dní od doručenia výzvy nedostatky svojej sťažnosti odstránil, pokiaľ nemá byť odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Na výzvu ústavného súdu sťažovateľ nereagoval.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažnosť sťažovateľa nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde. Sťažovateľ aj napriek výzve ústavného súdu z 2. februára 2004 nedostatky svojej sťažnosti v stanovenej lehote neodstránil, hoci bol na možnosť odmietnutia sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde upozornený.

Z vyššie uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. marca 2004